

Blasonování:

Pod tímto termínem rozumíme popis erbu sestavený podle určitých pravidel tak, aby bylo možné erb podle popisu správně nakreslit. Popis má být co nejstručnější, bez zbytečností, přesto však dostatečně jasný a nepřipouštějící různý výklad.

Zásady blasonování:

Strany v erbu udáváme tak, jako bychom ho popisovali z hlediska nositele skutečného štítu, který stál za ním, nikoliv z hlediska pozorovatele. To znamená, že **strany udáváme opačně z hlediska pozorovatele**, čili opačně než je zvykem.

Blasony sestavujeme z jednotlivých termínů pro figury a tinktury.

Popis erbu o jednom poli:

Začínáme udáním tinktury pole. Dále můžeme uvést, zda je nějak poseto, posypáno atd.

Poté uvádíme tinkturu a druh figury.

Popis erbu o více polích:

Popis zahájíme rozdělením štítu, jednotlivá pole popisujeme **shora dolů, zprava doleva (heraldicky!)**.

To znamená, že blason „červeně a stříbrně dělený štít“ současně říká, že horní pole je červené a dolní stříbrné.

Obdobně „černě a zlatě štípený (polcený) štít“ udává, že pravá (heraldicky) polovina štítu je černá a levá zlatá.

Mezi další zásadní pravidla patří zejména:

Nesmí přijít **kov na kov**.

Nesmí přijít **barva na barvu**.

Neříkáme žlutá a bílá, ale **zlatá** a **stříbrná**.

Heraldické tinktury = barvy

Kovy – stříbro, zlato, železo

barvy – 4 základní – černá, červená, modrá, zelená atd.

kožešiny – hermelín (kožešina hranostaje), popeličina (kožešina veverka),

kunina, sobolina.

Literatura:

Krejčík, Tomáš– Krejčíková Jarmila: *Základy heraldiky, genealogie a sfragistiky*. Praha 1987.

Součástí zkoušky bude jednoduchý blason. Tím mám na mysli, abyste se naučili erbovní **heraldské figury** (viz studijní materiály – co znamenají termíny kosmo, šikmo, včetně toho umět je znázornit, dále umět uvést a znázornit „dělení štítu“, např. „na modrém poli kosmé stříbrné břevno“ , rozdíl mezi „kúlem“ a „štítem dvakrát polceném“ atp.